

Стрели

Върховетъ на стрелитъ, намѣрени въ мадарскитъ гробове, завършватъ долу въ основата си съ дебелъ, кржгълъ пиронъ. Най-голѣмата ширина на листа обикновено е между 1.5 и 2.5 см. Цѣлиятъ върхъ на стрелата т. е. листата и пиронътъ заедно е 7—12 см. дълъгъ. Тежестъта му е 20-30 гр., дебелината — 3-4 мм.

Пиронътъ на стрелитъ свързвали съ лико и вдѣвали съ камъшъ. И на изтокъ употребявали камъшъ за стрела. Дължината на цѣлата стрела била 60-70 см. На долния край на стрелата прилепвали пера.

Върховетъ на стрелитъ останали отъ българитъ⁴³⁾ напълно съответствуватъ на онѣзи на маджаритъ (обр. 42-43). Особеностъта на много стрели, намѣрени въ Мадара, че има прѣстенъ между листата и пирона, трѣбва да смѣтаме за по-късна придобивка, т. е. стрелитъ отъ Мадара безъ прѣстенъ и стрелитъ отъ Плиска сж по-стари.

Между българскитъ и маджарскитъ стрели има специални ловджийски стрели както и други, които се свършватъ въ тръбичка.

Върховетъ на стрелитъ се различаватъ твърде чувствително по голѣмина и тежестъ. Различната голѣмина и тежестъ на стрелитъ се обяснява съ това, че единъ и сжщъ човѣкъ не може да стреля ефикасно съ различно тежки стрели. Обаче, и това не е пълно обяснение. Приготвяне на съвсемъ еднакво тежки стрели е извънредно мжчна работа, а пъкъ съ върхове съ различна тежестъ не може единъ и сжщъ човѣкъ да мѣри. Фактически, стрелецътъ носѣлъ съ себе си само нѣколко върхове, съ които той можелъ да мѣри, а другитъ съ различна голѣмина употребявалъ само въ началото на боя, когато пускали колкото може по-бърже много стрели съ цель само да причинятъ смутъ въ редоветъ на неприятеля. А върховетъ за мѣрене били изработени индивидуално, тѣ били изпробвани.

(За волжкитъ българи четемъ, че приготвяли стрели отъ брѣстъ за износъ).